

Por que utilizades un proceso performativo como medio habitual de expresión?

—Porque é o medio que mellor se adapta para manifestar e exteriorizar as nosas ideas. Porque nos sentimos cómodos co noso método e proceso de traballo que culmina na materialización dos conceptos que nese momento nos inquietan. Dun pensamento a un consenso, dun consenso a unha acta, un esquema ou bosquejo. Desde ese esquema ou guión debuxado condúcese ata a práctica e nela xorden de novo o consenso e os cambios. En definitiva, a idea adáptase a través da práctica, práctica corporal, temporal, obxectual. Se a práctica desacción se corresponde coas nosas ideas imos cara á magnificación da súa conduta nunha acción concertada. A performance non se limita para nós a ela, senón que se estende e ramifica con outras formas de expresión, como a vida mesma, onde non soamente falamos para nos poder entender entre nós.

Cales son as preocupacións fundamentais no voso traballo?

—As únicas preocupacións que nos chegan son elementos externos, alleos ao noso traballo, pero inevitablemente incrustados no seu «proceso». Estes elementos non chegan a interferir nos nosos obxectivos, xa que pertencen máis á fase inicial do proceso ou á fase final. Podemos dicir que a nosa única preocupación é o diñeiro. Non nos preocupan as ganancias, preocúpanos as perdas e logo comprobar que gastamos o noso diñeiro facendo o «mono», a miúdo cústanos aceptalo. Os nosos obxectivos nunca se cambiean por esta cuestión, somos fieis a expresar o que desexamos e non facemos o «idiota». Desexamos manifestar as nosas inquietudes, non as preocupacións. Os nosos pais, por exemplo, si que teñen dereito a se preocupar, levantándose ás 6.30 horas para ir ao campo ou á fábrica a traballar. Que non lles quiten os sábados, que non «se lles enganchen as costas» porque logo non poden pagar o piso ou a casa etc. Nós, polo momento, non nos sentimos con dereito a «nos preocupar», somos privilexiados de ter o que eles e elas non tiveron.

Dádeme un mínimo de seis adxectivos que —segundo o voso criterio— definan o que é arte para vós.

—Álvaro: pícara, burlona, autorrealizada, vermella, negra, branca.

—Santi: pícara, burlona, autorrealizada, vermella, negra, branca.